

Derimod har Ministeriet ikke kunnet finde det nødvendigt eller endog hensigtsmæssigt at forbyde Politiets Personale at modtage Belønninger, naar Politidirektoren har meddelt sit udtrykkelige Samtykke. Medens nemlig Belønningens Modtagelse i saa Fald ikke kan antages at ville kunne øve nogen skadelig Indflydelse paa den Stilling, Personalet bør indtage, eller paa Tjenestens Udførelse, vil saadan Belønning derimod ofte være en Spore til forøget Anstrængelse i Tjenestens Løb.

ad § 12.

Som tidligere anført maa en fornuftig Politior- dning være bygget paa en Samvirken mellem Politiet og alle gode Borgere til Opnaaelse af Politiets Formaal, Betyggelse af den offentlige Sikkerhed, Orden og Rolighed, og det er derfor af største Vigtighed, at Forholdet mellem Politiet og Befolkningen strax ved Indførelsen af den nye Ordning sættes paa den rette Fod. Her til hører fra Politiets Side, at det stedse, naar det træder i Berøring med Befolkningen udviser Ro, Besindighed og Maadehold, og skjøndt der vil blive draget særlig Omsorg for at indskærpe Politiets Personale de samme i saa Henseende paahvilende Pligter ved den Instrux, som vil være at udfærdige gennem Justitsministeriet, har Man dog anset det rettest her at optage en almindeligere Forordning om dets Forhold ligeoverfor Befolkningen, og at forbyde Straf for Overtrædelsen af de i saa Henseende paahvilende Pligter, idet Man dog, da der her ikke er Tale om egentlige Myndighedsmisbrug, har troet at kunne overlade Straffens Fastsættelse til Politidirektoren, hvis Pligt det maa være at sørge for, at den rette Aand og Tone findes hos Personalet.

ad §§ 13 og 14.

Om end Politidirektorens ved den tidligere Lovgivning hjemlede Myndighed til inden visse Grændser at bestemme Straf iøvrigt ophæves, vil det dog formentlig være nødvendigt, at

der forbeholdes ham Myndighed til at ansee det ham underordnede Personale med Straf for Forseelser, der ikke egne sig til at paatales ved Domstolene. Paa Grund af den nye Forbindelse, hvori dette Forhold staaer med Polititjeneren, er det derhos anset rettest at optage de herhen hørende Bestemmelser i denne Lov. Det vil imidlertid sees, at det kun er de af Politipersonalet begaaede ringere Forseelser, der herefter kunne finde deres Afgjørelse ved Politidirektorens Resolution, hvorimod Straf for Myndighedsmisbrug eller ulovlig Uværdighed af Magt kun vil kunne ifjendes ved Dom.

ad §§ 15—16.

De i disse §§ indeholdte Bestemmelser ere aldeles overensstemmende med dem, der indeholdtes i det Rigsdagen f. A. forelagte Udkast, kun at det er anset rettest i § 16, at optage en med § 27 i det oftnævnte Forslag til Vedtægt overensstemmende Bestemmelse om, hvorledes de Udgifter, der ikke kunne dækkes af de i §§ 14 og 15 nævnte Indtægter, ville være at udrede. Da endelig, naar den nye Ordning af Politivaesenet indtræder, det ved samme paatænkte stadige og omhyggelige Polititilsyn ogsaa vil blive Stadens udenbys Eiendomme til Del, maa det vistnok erkendes, at Grunden til den disse Eiendomme ved Lov af 19de Februar 1861 § 3 jvfr. Lov af 14de December 1857 § 13 indrømmede Fritagelse for en til den tidligere Bøgeterstat svarende Andel i Grundskatten dermed bortfalder, og efter Kommunalbestyrelsens Forslag er der derfor optaget en Bestemmelse om, at den omhandlede Fritagelse skal bortfalde.

ad § 17.

Det er vistnok i høj Grad ønskeligt, at Politiets Omordning ikke udslydes længere Tid end høist nødvendigt, og Ministeriet har derfor troet at burde foreslaae Lovens Ikrafttræden fra 1ste April n. A., fra hvilken Tid da ligeledes Regulativet for Politiets Indretning og Bestyrelse vil blive gjort gjældende.